

Z diskusního fóra na Aldeberanu

Navrátil Zaslal: čt, 3. března 2005, 10:29 Předmět: Re: Antropický princip

Pan Zoevistian 12.11.2004 napsal své poznatky (+ dojmy) o antropickém principu tyto :

„Ony existují tzv. silné verze Antropického principu, které jsou opravdu spíše spekulacemi a s vědou nemají mnoho společného. Příkladem takovéto silné formulace je např. v citovaném článku formulace Barrow - Trippler. Na druhé straně však existuje rovněž tzv. slabý antropický princip (viz např. Hawkingova formulace v témže článku), který je standardní součástí inflační kosmologie, neboť velmi jednoduše a při tom elegantně vysvětluje, proč jsou fyzikální konstanty nastaveny tak jemně, že kdyby došlo ke změně jen některé z nich a to až na 10. desetinném místě, ve vesmíru by se v nadstopovém množství např. nevytvořil ani uhlík - prvek to pro život nepostradatelný.

Jediným problematickým bodem antropického principu prozatím zůstává absence nezvratného důkazu existence obrovského množství navzájem různých vesmírů, která je nutnou a postačující podmínkou jeho platnosti.

Na tomto místě stojí za připomenutí ještě jeden pozoruhodný pohled na antropický princip: <http://www.aldebaran.cz/forum/viewtopic.php?t=70>

Pochopitelnou pravdou ale také je, že mnozí kosmologové (včetně samotného Hawkinga) by jistě uvítali coby vítězství ducha nad hmotou, kdyby se podařilo formulovat model, z něhož by vyplynuly hodnoty fyzikálních konstant jaksí exaktně. Tedy nikoliv jen empiricky, k čemuž nás na základě statistických předpokladů o množství různých vesmírů, omezuje antropický princip.

Přírodě ovšem nelze diktovat. Pokud byly na počátku každého vesmíru nastaveny jeho fyzikální konstanty vskutku zcela náhodně (jak předpokládá antropický princip), pak jsou veškeré tyto snahy marné a možnost jejich teoretického odvození navždy zůstane jen zbožným přáním teoretiků.“

.....

Navrátil komentář

Já bych do polemiky rád řekl své dojmy (+ žádné poznatky) : Nikdo ještě nezjistil, zda fyzikální konstanty (a parametry) byly „vhozeny“ do vesmíru při jeho zrodu (anebo dokonce o chlupech dřív) jak už skoropřesvědčivě, skorobezpochybně o tom píše pan Zoe. Proto budu mít „stejnou pravdu“ /ne-li vyšší/ když se budu domnívat, že fyzikální konstanty nebyly nastaveny na počátku, ale >rodily se postupně< s vývojem vesmíru. Z tohoto navrženého předpokladu plyne chápání antropického principu logičtěji. Na počátku totiž nemohly být zákony „složitých hmot“ a čekat až se ona dostaví. Tak jak hmota od polévky fotonů postupně zesložitovala, tak v ruku v ruce s touto genezí hmoty se rekrutují příslušné zákony a pravidla. V galaxii, kde najdete hvězdu pouze protonovou, nebo heliovou anebo mix s vodíkem a nic víc, tak tato hvězda bude na posloupnosti vývoje až ke dnešnímu stáří taková, že na ní bude panovat pár zákonů vývojově už starších plus pár zákonů nových co se ještě urodí této hvězdě v budoucnu a dost. Pro zpřesnění výkladu můžeme říkat : >naše posloupnost< a >jiné posloupnosti<, přičemž to můžeme myslet

jako >hlavní jediná vývojová posloupnost< ve vesmíru a v ní podružné posloupnosti coby >slepé větve<, které ve vývojové složitosti dosáhnou různě daleko v různých intervalech zestárnutí. Vznikne-li hvězda „první generace“ v >naší posloupnosti< kdykoliv, pak její osud končí stále a vždy na slepé větvi vývoje. Nemohou všechny hvězdy v naší vývojové posloupnosti procházet (naprosto) stejným vývojem, aby dospěli do podoby Země, všechny a všude. Musí být v posloupnosti pyramidální vývoj. Nikdy na hvězdě neutronové, která je neutronovou v době $t = 1$ miliarda od Třesku a je neutronovou i v době 9 miliard po Třesku nevznikne zákon o slučování kyselin se zásadami na sůl. Tato hvězda je na jiné větvi vývoje geneze zesložítování hmotových stavů než v jaké je Země. My nepozorujeme hvězdy s jinými paralelními posloupnostmi vývoje zesložítování hmotových struktur čili jiné vesmíry s jinými antropickými principy. V tomto vesmíru nastává jen jedna posloupnosti geneze hmotových struktur s nespočtem posloupností-větví realizovaných výběrem v možnostech mantinelů. Některé posloupnosti končí jistým „nesložitém“ vývojem ve slepé uličce jiné dojdou ve svých posloupnostech kousek dál, vyvine se tam třeba planetární soustava a...a dost. (+ pár jednoduchých sloučenin) Takže na počátku platí první zákon pro veškerou hmotu, pak nastupuje zesložítování hmotových struktur a k nim „objevování se“ dalších přibývajících zákonů. // fyzikové tomu říkají, že od univerzální prasíly se oddělila gravitace, pak se oddělila silná interakce pak se oddělila další atd. – oddělování chápu jako rekrutování- nastolení nového pravidla-zákonu podle potřeby k „vyrobené“ sestavě kombinace hmotových struktur vzájemně i s časoprostorem atd.// První zákony platí na všechny složité hmotostruktury. Ovšem tak jak nastává zesložítování struktur, tak „se rodí nová pravidla“ a to selektivně....selektivně pro „menší počet složitější hmoty“. Na hvězdě (planetě), kde není uran (a další transurany), se pravidlo o radioaktivitě neprojeví, pravidlo se n e o b j e v í a tedy tam „platit ani nebude“, tato hvězda (i její posloupnost-větev) je už mimo genezi (antropickou) na hlavním stromě vývoje. Na Zemi zřejmě jsme ve vývoji složitých struktur nejdále. Všude ve vesmíru je hmota méně složitá (jsme sami, jsme středem vesmíru nikoliv geometricky, ale ve „výrobě složitých struktur“ – člověka s rozumem a tak jiné posloupnosti-větev končí ve slepých ramenech ve slepých vývojových patrech. Tak jak ryba na Zemi vývojově byla v určitou historickou dobu na vrcholu (a mohla se geneticky proměnit v následné vývojové kroky...savce), tak potom zůstala na slepé větvi a už nikdy (v čase) „ze současné ryby“ se nemůže vyvinout savec a člověk. I kdybychom rybu geneticky „zastavenou“ „dnes 900 milionů starou“ vzali a použili „dnešní vývojové zákony“, které už „nepatří do její větve“ tak z té ryby neuděláme savec-člověka. Tak to platí i pro různá seskupení hmoty ve vesmíru. Pokud jsou hvězdami pouze s atomy či pár molekul, platí na ně (pro ně) jen určitý počet k tomu „zrodících se zákonů“ , ale neplatí pro ně „ složitější zákony“ z dob vývojově starších z existence složité hmoty. Není-li na hvězdě bílkovina, nemohou se tam projevovat ani zákony pro chování bílkovinných makromolekul (organická chemie). Na hvězdě neutronové prostě organická chemie neplatí, (přestože bude stará 14,24 miliard let jako my), (anebo „platí“ doneseme-li tam bílkoviny a laboratoř s vybavením, doneseme tam s bílkovinami i zákony k bílkovině geneticky všechny starší), neb ona je v posloupnosti vývoje na slepé větvi a už nikdy se na takové neutronové hvězdě život nezrodí ; ona nikdy neprojde vývojem k fázi bílkovin a života – ona je „jiný vesmír“ tedy, ona je >v našem vesmíru< ale na jiné realizované posloupnosti-větví...., a těch je zatraceně mnoho. To je ten antropický princip, že jen jedna posloupnost, jen jedna větev může vést k živé hmotě a k člověku postupným „vznikáním složitých kombinačních struktur hmotových i zákonových k tomu souběžně vygenerovaných. Ostatní větve končí ve slepých uličkách s jednodušší formou svého vývoje zesložítování hmotových struktur a tedy i s vývojem posloupnosti zákonů spřažených a spolunabalených. Jinde ve vesmíru může SETI nalézt jen méně vyvinuté „vesmíry“, tedy nikoliv vesmíry, ale jiné větve, jiné realizované posloupnosti zesložítování hmoty v tomto vesmíru. Prostě neé všude dojde k totožnému zesložiténí ani v různých historických časech jako ryba zůstala dál už jen klonem a už nemůže být na vrcholu epitelu vývoje. Anebo. Pokud na jiné sluneční soustavě, stejné jako naše, s velmi podobnou realizovanou posloupností (použitých konstant v nabídnutých mantinelech) povede vývoj skorostejným způsobem výběru zesložítování hmotových struktur a tedy

podobně tam vývoj dojde >k rybě<, tak ryba >tam< také dál třeba povede geneticky směrem k savcům, ale sama může na své větvi projít jiným (výběrem v mantinelech) jinou podružnou slepou větví než na Zemi a tak „tamní ryba“ se na „tamní slepé větvi“ může vyvinout v něco ještě o kousek jinak složitějšího co se zde na Zemi nerealizovalo. Ale vývoj ryby >tamní< v savce se někde zastaví (zde se nezastavil), tím se podobné vývojové posloupnosti jen málo liší. To pak můžeme v SETI nalézt ve vesmíru „nějaké známky života“ a přesto ty známky zůstanou už zakonzervovány jen jako známky, budou jen a pouze známkami (nafurt) a nebudou důkazem vyvinutí se až k člověku. Zda nakonec naše posloupnost s životem, člověkem a duchem člověka také skončí „jako slepá vývojová větev“, to nevím, možná pak jinde, kde vývoj jiných větví byl „sekundární“ se vegetativně vyvine v něco složitějšího než jsme my (my se staneme slepou větví a oni půjdou ve zesložítování dál), ale to už po zániku lidí zjišťovat nepůjde a nebudeme.

=====.

Na stejné téma moje jiná úvaha :

Parametry a konstanty nebyly naladěny ve Třesku

Vážení nefyzikové, pochopte, že špatně je sestrojena věta, kterou často čtu : „*život by nevznikl, kdyby nebyly vyladěny konstanty, kdyby nebyly nastaveny ty a ty parametry a ty a ty náhody a nuance, které Zemi potkaly*“.

Pochopte, že příroda neměla „na počátku“ žádný záměr, aby někdy po nějakých 14,24 miliard letech vytvořila, vygenerovala cosi - život právě v takové podobě jaký ho kolem sebe vidíme. Příroda dnes sama neumí předpovědět svou budoucnost a příroda to neuměla ani v čase $t =$ sekunda po Třesku. Nelze přeci říct : automobil, tak jak ho vidíme, jeho verze a podoba vybrané značky z autosalonu v r. 2004 s poloautomatickými brzdami, samoregulačním zapalováním, pohony na každé kolo, aerbegy, vyhříváním a klimatizací, elektronikou na desítky poloautomatických úkonů atd. coby (lidmi) nejvymakanější výrobek na planetě, říci, že by to auto nevzniklo kdyby : neexistovalo železo, kdyby neexistoval kaučuk, sklo, kdyby se nenarodil Edison, Diessel, kdyby nebyly havárie Miki Laudy u F1, kdyby nikdy se nevymysleli svíčky, výfukové filtry, kdyby Hooock neobjevil svůj zákon, kdyby se nevyráběly po celé Evropě asfaltové silnice, kdyby neexistovala ropa, kdyby nebyla voda či vzduch, tření, kdyby lidé byli velicí půl kilometru, (auta by musela být také půl kilometru dlouhá), což je problém – čili by auta nebyla, a nebyla by „antropicky“ velická 4 m jako jsou dnes, a kdyby lidi měli křídla (auta by se nevymýšlela), kdyby a a kdyby a kdyby..., tak by prostě ta auta vypadala naprosto jinak

(kdyby, kdyby, kdyby ty konstanty nebyly), nebo vůbec. Takto to nelze říci...tak takové zdůvodnění nelze říci pro „existenci vymakaného auta“.

Nelze totiž otázku a odpověď stavět tak, že by auta nebyla, kdyby nebylo statisíců a milionů podmínek společenských za minulých 300 let, (i přírodních za 14,24,miliard let), že tak by auta za těchto desítek a stovek a milionů podmínek zvaných „kdyby“ prostě nikdy nevznikla...a nelze říkat, že auta (stromy, lidi) jsou proto, že ty podmínky okolo to auto samy „utvořily“ ke svému „podmínkovému“ obrazu...k tomu aby „tak-a-tak“ vypadalo...Ne...

Ne.Takto přesně to není....není, že by auto nevzniklo, kdyby v $t = 14,24$ m.l. nebyly podmínky. Auto není na základě podmínek, ale v důsledku podmínek. Čili opačně. Vyslovuji názor, že : Auto vznikla (! !) právě taková a taková jak dnes vypadají nikoliv proto, že „tu byly ty podmínky“ právě pro auto se hodící - a splněny - ale proto, že ty podmínky jak se samy rodily, sestavovaly, kloubily, generovaly v posloupnosti selekce a mantinelů zesložítování hmotových struktur po 14,24 m.l. a s tím i zesložítování a přibývání zákonů samých, byly samy strůjcem – stvořitelem „objevení se“ auta. Auto „muselo“ vzniknout „pouze“ takové, neb podmínky k autu a k takovému autu „necíleně“ vedli, podmínky = jsou řady posloupností kombinačních vývojových proměn symetrií a asymetrií stavů, které vyústí v „takové auto“...v takový strom, rybu, takového člověka na Zemi. že by člověk nevznikl, kdyby tu nebyly „vhodné“ podmínky ? Ne. Člověk vznikl na základě a v souběhu se tvořících podmínek, je důsledkem právě vybraných podmínek selekcí....neb by ta naše posloupnost mohla být od počátku vybírána jinak, a pak by také dopadla podoba člověka jinak. Kdyby ta realizovaná posloupnost byla jiná, bylo by „jiné

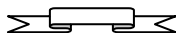
auto“, také smysluplné..., jiný člověk !!!, také smysluplný v souladu s postupně vygenerovanými zákony od Třesku...., byl by prostě ve vesmíru „jiný tvar-podoba“ života. Život tu nebyl p ř e d e m předepsán, nařízen, naplánován, naprojektován, abychom mohli říci, že by se „tato podoba“ jak jí vidíme nevyvinula kdyby, kdyby, kdyby, kdyby to a to nebylo. Naopak : to a to, že se tak a tak vyvíjelo, vedlo “to vše“ k nějaké složitosti, stále složitější až „to“ vypadalo jako DNA co jí „takovou“ pozorujeme a jako život, člověk....právě takový co je kolem nás, a vyhovující všem vývojovým cyklům, stavům, mantinelům, podmínkám, neb ony-cykly, narušování symetrií čili proměny symetrií v asymetrie čili pravidlo PPP, pravidlo o přehazování horkého bramboru, to bylo stavitelem této podoby života a veškeré harmonie chemické a biologické, právě podle stavů vývojově realizovaných kroků.... a to v poopraveném Darwinově duchu, nikoliv v naprosté vývojové náhodě „náhodným výběrem“, ale výběrem v mezích mantinelů v posloupnosti složitých struktur majících v sobě zabudováno PPP jako řídicí směr, „kontraentropii“.

Dodatek : Pochopte, že Vaše antropické chápání (i ten podiv nad předem „vyladěnými“ konstantami) je falešné vidění asi jako řeknu-li tento příklad : astronomové říkají, že dvě galaxie mohou, pohybují-li se proti sobě, projít skrz sebe naskrz, aniž by se nějaká hvězda s jinou srazila. Nic k divení či námitkám, že.Řeknu-li já, že to není možné, pak to plyne z úvahy o tom „co je to makro- a mikro-pozorovatel“. Když tlesknete dlaněmi o sebe, tak to pleskne, dlaně se od sebe odrazí a ty dlaně „skrz naskrz neprojdou“, že, ač pod drobnohledem jsou (!) dlaně vlastně 99% prázdnoty ř fyzika říká, že atom je prostorově prázdňý, jádro-protony, neutrony + elektrony se dají zamést do koutku, prostor atomu prázdňý zaujímá 99,99% prostoru atomu ...čili ty dlaně co se srazily, je p r á z d n ý prostor a přece dlaně plesknou a se od sebe odrazí, neprojdou skrz-naskrz..., možná to tak dělají i ty galaxie z našeho pohledu mikroměřítka do makro- , že i galaxie o sebe nepružnou srážkou „plesknou“. Jak vidí vesmír >pozorovatel makro- věc< směrem do mikro- ?...Vidí to tak člověk pozoruje >srážky dvou protonů< ve Fermilabu a....proč ty protony „neprojdou skrz na skrz“ jsou-li to „jen vlny“ ? Podobně je falešné vidění „antropického myšlení“, že vesmír byl naladěný už předem tak aby v něm mohly se zrodit živé bytosti. ne, nikoliv. Vesmír nebyl předem „na nic“ naladěný. On se vyvíjel podle zahajovacího pravidla PPP tak, že se další a další zákony generovaly, (mikrosekundu po Třesku nebyly zákony jako třeba když píchnu do nervu, že to v mozku zabolí, nebyly zákony, že ketony nereagují s hořčíkem...atd. miliony zákonů co je dnes vidíme kolem sebe nebyly po Velkém třesku)... tím si samy stanovovaly mantinely a generovala se, selektovala posloupnost složitější a složitější hmoty a toto obojí generování (hmoty i zákonů) v mantinelech dospělo v vygenerování té a té podoby dnešního života i podoby aut.

23.02.2005

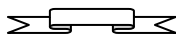
ing. Josef Navrátil, Kosmonautů 154, Děčín 405 01

e-mail : j_navratil@volny.cz ; <http://dvouvelicinovyvesmir.wz.cz>

Výklad vize 98- **starší**

<http://www.mageo.unas.cz/dvv.htm> ukázka z debat na Mageu když se ještě skoro neponižovalo

Výklad vize 99

UnkownEnemy prohlásil (citace) :

"Dilatace času je možná pouze z hlediska navzájem se pohybujících systémů. Vesmír jako celek se nepohybuje vůči ničemu a proto v něm čas plyne stejným tempem z hlediska každého pozorovatele"
Albert Einstein

(moje reakce) nějak nedůvěřuji tomu výroku, mám pochybnost zda ho tak ten velký Albert řekl)

Autor: [Fufik](#)

Datum: 20-01-07 09:42

No tak Navratile jak zdvodnis svuj nesouhlas , mas snad pozorovatele mimo tento nas Vesmir, ktery by odpocitaval svuj cas, ...ja uz vim je to Velenavratil ve Velevesmiru, cooooo? :-)))

(**reakce**) Údajný výrok Einsteina tvrdí, že důvodem stejného tempa plynutí času po celém vesmíru je to, že se vesmír jako celek nepohybuje (a nepohybuje vůči ničemu ani vůči jiným vesmírům jak je navrhuje Everet)

Dobrá : vesmír se vůči ničemu nepohybuje a to je podle Einsteina důvodem pro stejné plynutí času **v něm ?** Ano ? (znova upozorňuji, možná to tak Einstein neřekl a vymyslel si to neznámý anonym.). A navíc ten výrok (údajně Einsteinův) říká, že tempo plynutí času je v celém vesmíru stejné na všech objektech z hlediska každého pozorovatele...a tím pádem je všude stejné stáří vesmíru. Prostě chcete dát do úst Einsteinovi, že řekl, že čas plyne po celém vesmíru jednotným (nezvoleným x zvoleným) tempem „pro objekty“. Když to budu precizovat, měl autor na mysli, že každý mimozemšťan, co jich je ve vesmíru miliony, (myslí si to mnoho fyziků, **já naopak**, že jsem sami) mohou ve stejnou historickou vteřinu zařvat „do vesmíru“ že jsou staří 13,7 miliard let.

Ano ?

Výtok to tvrdí. Řekl jsem, že já s tím nesouhlasím a vyzval jsem >pána s tečkou< co on na to ? a ostatní taky „co na to“. Sem ovšem chodí jen bulvární tlučhubové.

Opravdu mohou „všechny objekty“ synchronizovaně „do vesmíru“ zařvat ve „stejný okamžik“ ? a to že jsou každý z nich pávě 13,7 miliard let staří ?

Autor: UnknownEnemy řekl 20-01-07 13:28, cituji :

01 - „Ano, tento výrok opravdu řekl Enstein a ano, každý mimozemšťan by mohl zařvat do vesmíru, že je starý 14 mld. let, **protože vole Navrátilé**, z hlediska obrovských vesmírných vzdáleností vypadá vesmír z každého místa stejně, takže kdyby jsme chtěli měřit stáří vesmíru pomocí čehokoli (vzdálené kvazary, reliktní záření, jak je libo), naměřily bychom z každého místa ve vesmíru stejné stáří.

(**reakce**) : ty, UNKNONE, zvolený pozorovatel, v neznámém místě toho vesmíru v době měření máš věk 14 miliard let, ale ty snímáš údaje z vesmíru do své soustavy pozorovatele a vždy ti dojdou „časově posunuté“ a nééé že naměříš stejně jako tady, naměříš jiné a ty údaje si musíš pomoci „čehosi“ přepočítat a to „čehosi“ může být tvůj omyl, tvoje nesprávná dedukce...foton, co letí z kvasaru, nese údaje emitenta „původní ve tvaru A“ a dorazí za např. 12 miliard let do dalekohledu zde, a údaje „původní“ emitenta jsou potočený relativisticky - dopplerovsky a ty jen se můžeš domnívat po přepočtu jaké „tam“ byly „hodnoty-stavy před 12 ti miliardami let, ale né jaké „tam“ jsou nyní v 14 miliard let po Třesku. Jaké „tam“ na kvasaru panují stavy v době 14 miliard let po třesku ty vůbec nevíš a ani se nedovíš – možná se kvasar změnil na tříhlavou saň, která je stará 13 sekund „v jeho soustavě“, protože „On“ se pohyboval od Třesku rychlostí skorosvětla a tak „On“ nestárl a tak on neví, že je vesmír 14 miliard let starý, to si o něm myslíš jen ty-pozemský pozorovatel...a pouze to jak vypadal před „tvými-zdejšími“ pozemskými 14 ti miliardami let, a né jak vypadá „dnes“ On tam.

Co nemůžeš zjistit o tom, netvrdí. Kde si vzal jistotu, že „tam v bodě vesmíru“ je stejné stáří jako tady ?

Když už jsme u tohoto tématu, hodí se tu úvahu rozvést : Budeme mít ve vesmíru dvě soustavy nezávislých pozorovatelů S(1) , S(2), o nichž zde tvrdí anonym, že mají stejné stáří od Třesku. Já –S(1) pošlu kurýra k němu S(2) a on S(2) pošle kurýra ke mně S(1). Já budu Pozorovatel-Země S(1) a on bude Pozorovatel-Foton S(2) z reliktového záření vodněkud z Periferie vesmíru. On-Foton S(2) pošle ke mně jiný foton-kurýra, já k němu svůj foton-kurýra (anonym tu **tvrdí**, že v každém místě vesmíru >se pozoruje<, vlastně **nééé se pozoruje**, ale >**že se o něm ví**<, že má stáří stejné jako je zde na Zemi). Když opouští foton místo-časoprostorové umístění-S(2) v němž se nachází Foton- pozorovatel (co letí „od nás pryč“ na opačnou stranu), má dejme tomu stáří 5 hodin od Třesku (v tu dobu neexistoval příjemce Země S(1)) a foton, co pak letí „k nám“ rychlostí |–cééé + cééé| , musí nést jednak údaj emitenta (stáří 5 hodin) a ještě údaj, podle kterého bychom zhodnotili-zjistili, že opravdu letěl ten foton „nulovou rychlostí“ k nám oněch 13,7 mld. let. Tím údajem je dopplerův posun ve spektrech čar....ale

to je vlastně potočení „vlastní soustavy“ fotonu, čili jakýsi globální křivá trajektorie cesty fotonu k nám, přestože „naše místo“ bylo 5 minut od Třesku vzdáleno od Fotonu co by kamenem dohodil..... (?). Je ten posuv dopplerovských čas důkazem o tom, že foton letěl 13,7 mld. let anebo, že Foton je starý 13,7 mld. let ? Mohl letět foton s malým „f“ od 5 min stáří vesmíru cestu dlouhou Země – Slunce 13,7 miliard let ? .. atd.

V úvaze bych mohl pokračovat, ale **není motivace**, není chuť, píši to stejně sem jen hajzlům, co mě za chvíli budou flusat.

$$m^2 \cdot c^2 = m^2 \cdot v^2 + m_0^2 \cdot c^2 \cdot t_c^2/t_v^2 = m^2 \cdot v^2 + m^2 \cdot v^2 = 2 m^2 \cdot v^2$$

a) při $k \cdot t_v = t_c$ dle konvence bude

$$m^2 \frac{x_c^2}{t_c^2} = m^2 \frac{k^2 x_v^2}{t_c^2} + m_0^2 \frac{k^2 x_c^2}{t_c^2} = m^2 \frac{k^2 x_v^2}{t_c^2} + k^2 m_0^2 \frac{x_c^2}{t_c^2}$$

protože je to rovnoramenný trojúhelník, posuzujeme $m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$ v soustavě bude nastaveno konstantní (jednotkové) plynutí času a komplementarita mezi proměnou hmotnosti a proměnou délkového intervalu, což je v podstatě proměnnost rychlosti a hmotnosti $m \cdot w = m_0 \cdot c$

b)

$$m^2 \frac{x_c^2}{t_c^2} = m^2 \frac{k^2 x_c^2}{t_w^2} + m_0^2 \frac{k^2 x_c^2}{t_c^2} = m^2 \frac{k^2 x_c^2}{t_w^2} + k^2 m_0^2 \frac{x_c^2}{t_c^2}$$

protože je to rovnoramenný trojúhelník, posuzujeme $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$ v soustavě bude nastaveno konstantní (jednotkové) ukrajování délkových intervalů (rovnoměrné rozpínání nehledě na dilatace času) a komplementární budou mezi sebou změna hmotnosti a změna tempa toku času čas, což je v podstatě o p ě t proměnnost rychlosti a hmotnosti $m \cdot w = m_0 \cdot c$

c)

$$m^2 \frac{x_c^2}{t_c^2} = m^2 \frac{k^2 x_v^2}{t_c^2} + m^2 \frac{k^2 x_c^2}{t_w^2} \quad \boxed{x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w}$$

a) bude-li v domácí soustavě pozorovatele a soustavě testovacího tělesa **konstantní tempo odvíjení času** (nedilatace), budou se komplementárně proměňovat hmotnost a délka v soustavě testovacího tělesa, čili

$$m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$$

b) bude-li v domácí soustavě pozorovatele a soustavě testovacího tělesa **konstantní neměnnost velikosti délkového intervalu** (nektrakce), budou se komplementárně proměňovat hmotnost a čas v soustavě testovacího tělesa

$$m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$$

c) bude-li v domácí soustavě pozorovatele a soustavě testovacího tělesa **konstantní (m/m(0) = const) hmotnost**, budou se komplementárně proměňovat délka i čas v soustavě testovacího tělesa

$$x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w$$

Při $m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní plynutí času** v jeho soustavě, pak v něm (ve Vesmíru i v té soustavě) pozorovatel bude pozorovat relativistické změny hmotností testovacích těles a kontrakce délek těch těles.

Při $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní ukrajování délek** při posunu-pohybu vesmírem (což je vlastně rovnoměrný pohyb), pak bude pozorovatel pozorovat relativistické změny hmotností a dilatace (natahování zvětšování intervalu na časové dimenzi) času na těch tělesech

Při $x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní množství hmoty** ve vesmíru, pak pozorovatel bude pozorovat na testovacích tělesech kontrakce délek i dilatace času ..

někdy dokončit úvahu (lépe při slušný debatě)

Výklad vize 100

(opis z fóra 21.století <http://www.21stoleti.cz/diskuze.php>) 21.02.2007

A) Toto fórum se jmenuje : "kde se vzala hmota?"

01 - Všechny teorie, hypotézy, vize a spekulace fyziky za 200 let i déle tvrdí (v různých modifikacích), že se hmota "zrodila". Zrodit se znamená, že "nejdříve" je/byl stav "něčehosi" kde hmota nebyla a pak přišel stav kdy se hmota zjevila. (ve Třesku)

02 - Pak ... Všechny teorie, hypotézy, vize a spekulace fyziky za 200 let i déle tvrdí (v různých modifikacích), že se hmota "zrodila" z "ničeho".

03 - Pak ... Všechny teorie, hypotézy, vize a spekulace fyziky za 200 let i déle tvrdí (v různých modifikacích), že se hmota "zrodila" ze stavů předchozích vesmírů.

04 - Pak ... Všechny teorie, hypotézy, vize a spekulace fyziky za 200 let i déle tvrdí (v různých modifikacích), že se hmota "zrodila" ... z atd., atd., atd.

05 - ...a ta nejpodivuhodnější hypotéza říká, že se hmota "zrodila" přímo z časoprostoru, který před Třeskem byl absolutně nezakřivený o třech dimenzích délkových a třech dimenzích časových, přičemž Třesk byl "předěl" k pestrým projevům "křivení časoprostoru" ->

a) na velkoškálách křivení malé jako gravitační křivost časoprostoru a postupně přes ostatní pole coby také křivosti časoprostoru k

b) miniškálám Planckovým, kde je křivení časoprostoru do podoby "pěny" (časoprostor "vře, vlní se bizarně" do nespočet topologických tvarů křivosti atd.). To ovšem není veškeré "křivení časoprostoru" ... po Třesku. Matematicky lze ukázat i křivení časoprostoru do vlnobalíčků a....a... ty jsou právě těmi elementárními hmotovými částicemi (korpuskule i vlny), třemi základními kameny hmoty-látky (elektron, proton, neutron tedy vlnobalíčky z časoprostoru, který se zkroutil, kompaktoval do sebe jako lokální útvary z toho časoprostoru v tom časoprostoru). Velký Třesk je "změna stavu, zrod" zvlněného časoprostoru, tím pádem nejednotkových poměrů veličin délky a čas, což vede k realizaci zrod toku-plynutí času, a tím se děje i vlnění časoprostoru až do útvarů vlnobalíčků, které mají "vlastnosti" hmotové i další. -> ty bylo jen stručně.

B) Na stole leží mnoho vizí (i náboženských i filozofických i fyzikálních) "kde se vzala hmota". Velkolepá fyzika s velkolepými poznatky pomocí velkolepých přístrojů a pomocí velkolepých tisíců fyziků tvrdí..., tedy "tvrdí", že >se vzala z ničeho< a basta...a dost a hotovo, dál není o čem se bavit.....

C) Když přijde někdo jiný s jiným návrhem "kde se vzala" hmota, je ukamenovánna místo toho, aby návrh byl debatován seriózně. A postavena k takovému návrhu matematika ((protože kvalita návrhů o tom kde se vzala hmota je pro všechny vize PROZATIM stejná))....a běda tomu kdo by měl jiné vize, pak je to šarlatán a patří do Bohnic. (>z ničeho< je prý nejlepší tvrzení pro dogmatiky typu V. Hály, M.Petráska, je to jasný ?? vážení ??, že když to fyzika-věda říká, tak všichni a hlavně mamrdové budou mlčet ... a dále se o tom nebudeme debatovat, a basta.

Hail Hála).

Autor: UnknownEnemy
Datum: 24-02-07 09:42

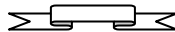
Tvůj problém Navrátil je, že nečteš nejnovější poznatky vědy, ale zamrzl jsi někde v 60. letech. Momentálně většina vědců tvrdí (a můžou to i dokázat), že hmota se tady vzala "zhmotněním" potenciální gravitační energie inflatonového pole (viz. teorie inflace). Hmota není nic jiného, než forma energie. Energie a hmota jedno jsou. A já jim nemám důvod nevěřit, jelikož to dává smysl. Mimochodem, zeptám se tě na jednu věc. Ke křivení časoprostoru je zapotřebí nesmírné množství energie, kde se tedy vzala ta energie, která podle tebe zakřivila časoprostor do vlnobalíčků? Odnikud?

.....
Autor: Navrátil Josef,,
Datum: 24-02-07 16:36

UnknownEnemy : **Pokud nebude urážení, může nastat dobrá debata.**

- 01 – kde se to píše, že hmota se zjevila-zrodila "zhmotněním" potenciální gravitační energie inflatonového pole (viz. teorie inflace).“ ???? napiš odkazy, ale takové, kde se to píše česky.
- 02 – Říkáš : já jim nemám důvod nevěřit. Já zas říkám, že mám důvod ((a opravdu důvod mám)) jim nevěřit. Který ze dvou bludů je víc bludovatější ?? Ty to víš ?, anebo Bůh to ví ?
- 03 – Pokud já mluvím na 1000 ci stranách své hypotézy o hmotě, tak automaticky jako bych mluvil i o energii...(raději mluvím o hmotě), ale úplně to není jedno a totéž, pozor !!
- 04 – Já nikde nečetl, že by se ve vesmíru „vzala“ hmota na jeho začátku (zřejmě ve velkém Třesku) >zhmotněním hmoty< (potažmo že se hmota vzala z energie) ??? nečetl, jak ty to píšeš, že to říkají fyzikové. Kdes to vzal ???, co to je za nesmysl, že auto se zrodilo z auta ??? a cihla se zrodila z cihly ? Přečti si po sobě co píšeš. (já ovšem četl před několika dny jaks mi psal : *vole Navrátil*). Kde píše fyzikové že hmota „se vzala“ v tomto vesmíru z jiné formy opět hmoty ? A ta energie před vznikem hmoty se vzala kde, z čeho ? To taky píšou fyzikové ???
- 05 – Ke křivení časoprostoru není zapotřebí ž á d n é energie...naopak, křivením ČP se energie „zjeví-projeví“ (!) To říkám já. Ke křivení časoprostoru je zapotřebí „zákon“ (pravidlo, princip). Protože křivení časoprostoru (je-li už "vyroben" časoprostor a je-li na něj „ušit zákon“) tak vyrobí hmotu, a hmota vyrobí křivení časoprostoru..., tedy obojí se děje naráz-souběžně V PRINCIPU a Z PRINCIPU. Hmotnost je >vlastnost< křivosti časoprostoru, to není „dodávka tun materie“ do Vesmíru. OPAKUJI s naprostou střízlivostí : hmotnost je vlastnost časoprostoru zakřiveného do stavu zvaného hmota. Lokální křivé vlnobalíčky mají tu vlastnost, že se jeví-projevují-činí-chovají jako hmota. Projev té křivosti je projevem hmotovým...a další vlastnosti hmoty jsou de facto projevy různých křivostí lokálních vlnobalíčků z časoprostoru. Ty se na sebe nabalují pospojují atd. ... a máme hvězdy. A pak se vývojem vlnobalíčky (z časoprostoru vyrobené) zesložit'ují a dostaneme molekuly a končí to u DNA.

Nyní pauza ve výkladu. O.K: ?

Výklad vize 101

(opis z Magea)

Navrátil [9.7.06 - 09:28]

RAFYNERY se zeptal „Co je velký třesk“

Můj opravdu zestručnělý názor.

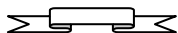
Pane R. Na takové otázky ještě není definitivní odpověď a tím pádem vše co se říká jsou spekulace a...a jak rozeznat které jsou pravdivější a které méně. Já Vám vyložím svou spekulaci. Především co víme zřejmě dost věrohodně, že ve Třesku začal čas...tedy začal se odvíjet čas, začal plynout čas, začalo ukrajování intervalů na časové dimenzi...atd. Pak nastala posloupnost změn a proměn i hmoty i časoprostoru. O této posloupnosti změn víme-známe "konce posloupnosti" tj. stav právě dneska zde na

Zemi ve kterém známe stavy hmoty a časoprostoru. Slovo známe tu je míněno jako že vidíme kolem sebe "jak" ten stav vypadá a bádáme, hledáme všechny stavy "ukryté". Ve třesku tedy stavy vzájemnosti hmoty a časoprostoru začaly. Tedy myslíme si že tam začaly a...a víme, že ve Třesku vesmír nevypadal tak jak dnes, že stav hmotový byl mnohem jednodušší. Je-li to tak, že ve Třesku byla hmota v jednoduchém stavu a dnes je ve stavu složitém (DNA), tak tím víme, že od Třesku ta posloupnost změn nese ZESLOŽITOVÁVÁNÍ stavů hmotových. A dál : V toku času se zesložit'uje hmota, O.K. ale co zákony ? Byly ve Třesku všechny zákony ty co jsou dnes kolem nás ? Byl tam zákon, že když si vezmu acylpyrin, že bacil chřipkový "dostane interakční ránu" a vyžene se ? Byl tam zákon o tom, že kyselina sírová reaguje s vápencem ? Byl tam zákon, že když se člověk lekne, že se zpotí a zvětší se mu zorničky ? Byl tam zákon, že teplem hnije maso ?...atd. atd. atd. Domnívám se že ve Třesku nebyla všechna ta chemická pravidla a zákony chování hmot vzájemně...proč? Protože po Třesku nebyla hmota tak složitá, byly tam jen fotony. A pro fotony vesmír nemusel mít hned v začátku (ve Třesku) všechny zákony chemie a biologie a fyziky co jsou dnes. Proto se jednoduše můžu domnívat, že nejenže se v posloupnosti stavů hmoty hmota zesložit'ovala, ale se i postupně v jiné posloupnosti tvořily-přibývali zákony. Tak jak se rodily varianty složitější hmoty, tak se k nim "zjevil" i zákon o chování (jak bude reagovat zlato na lučavku královskou).

Znamená to, že od Třesku se mění zesložit'uje hmota a mění zesložit'ují zákony. Zřejmě zákony a stavba složitostních struktur hmoty jsou na sobě závislé. Nelze aby se rodily zákony bez zrození bílkovin ...a naopak taky ne : nelze aby se zrodily bílkoviny a nezrodil se k jejich chování zákon. Za tyto dvě posloupnosti změn stavů od Třesku ke dnešku může...může čas ! Nyní tu je otázka : kde se vzala hmota ? Víme, že nejprve existovaly fotony a pak z nich genezí "v čase" se kombinačním zesložit'ováním vyrobila DNA. Z fotonů DNA (!) Kde se vzaly fotony ?

...Když budeme vědět kde se vzaly fotony, pak budeme vědět kde a jak se vzala DNA a současně si domyslíme, kde se vzaly zákony = jsou to v podstatě doprovodné "stop-stavy" vzájemností chování hmotových artefaktů. Vždy když se v posloupnosti (dějů a výroby stavů) objeví "stop-stav" hmoty, tak ten "dějový stopstav" je svým způsobem právě ten zákon chování kyseliny se zásadou na sůl. Čili víme jak z fotonů DNA, víme jak z prvního zákona po Třesku poslední zákon dnes tj. např. AIDS... a víme, že časoprostor prodělává změny od Třesku do dneška...a to pouze v sebezakřivování (do něhož zahrnu i to rozpínání i to stárnutí). Zakřivování dimenzí délkových i zakřivování dimenzí časových, to dělá časoprostor...nic víc...a to zakřivování je tak pestré, že soudobá fyzika pro něj stále hledá rovnice tedy "geometrické stavy" a už vymyslela cca 30 geometrií ...Myslím, že jich bude muset vymyslet 1000 a více. Protože ta hmota a její složitě kombinační stavy jsou vyrobeny tím "křivením" časoprostoru - složitě lokální vlnobalíčky "zakřivení času a délky", to je ta hmota i ty zákony.

A co bylo před tím Třeskem ? Stav dvouveličinový, tedy stav rovnováhy veličin délky a času a tím pádem nezakřivenost časoprostoru a tím pádem tam není hmota a tím pádem tam neběží čas. Je tam stav rovnováhy veličin, stav jednotkových poměrů intervalů dimenzí veličin. To je na posloupnosti Vesmírných stavu stav těsně před Třeskem. Ovšem ta posloupnost stavů veličin možná pokračuje směrem k "nule". A jaký tedy je stav poměru veličin "v nule" ? To Vám (možná) řeknu příště....

Výklad vize 102 - opakování

MARCEL - Navrátil [3.6.06 - 09:12]

MAGORNOT [15.5.06 - 16:04] : No o to právě jde, když to dělá tak proč to dělá, nic není samo sebou četl jsem nedávno příšernou slátaninu jak se z něčeho vydělila lka atd. (vitaliho množina) ale nikde nebylo řečeno proč by to dělala :-), stejně tak mas problém kde vzít "úložný prostor" když já něco simuluju žere to paměť počítače, co žerou tvoje balicky ? proste i když řekneš že se tvoří sami sebou tak někde musí bejt uložen ten pamatovák !

dtto ale s komentářem modrým →

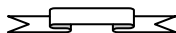
MAGORNOT [15.5.06 - 16:04] (a modře moje reakce) : No o to právě jde, když to dělá tak proč to

dělá, Když příroda-vesmír dělá vlnobalíčkování svých dimenzí, aby udělala-vyrobila hmotové elementy, tak proč to dělá já sice přesně nevím, ale mám na to svou domněnku-vysvětlení tuto : Už jsem tuto otázku debatoval před několika měsíci, tuším v listopadu 2005, zde se Srnkou. Říkal jsem myšlenku-vizi stavby vesmíru „směrem k nule“. A tak jsme došli k popisu vesmíru před Velkým Třeskem a tam dál směrem „k nule“ pomocí střídání symetrií s asymetriemi tj. ke snižování počtu dimenzí obou veličin tj. délky i času. Já obhajuji děje ve vesmíru na základě zákona-principu-pravidlu střídání symetrií s asymetriemi. Při tomto principu lze vesmír uvažovat směrem k té „nule“ jako „ubývání dimenzí“ takto : Těsně před Třeskem byla symetrie dimenzí veličin

$x^3/t^3 = x^3/t^3$, což se dá pomocí znaku pro rychlost psát jako $c \cdot c \cdot c = c \cdot c \cdot c$ (časoprostor o 3+3 dimenzích) ...respektive se to dá psát $c \cdot c \cdot c = (k.w) \cdot (K.u) \cdot (k.v)$. Pak jeden součinitel ubude (=) nechci to sem matematicky psát, protože lidi jsou zlí, nadávají autorům, a namísto myšlenky se chytanou vady zápisu a zabíjejí myšlenku pomocí vady zápisu na místo toho, aby opravili tu vadu. Prostě návrh na ubývání dimenzí už zde byl napsán. Lze ho najít. (=) Ubývání se děje pomocí střídání symetrií s asymetriemi až se dojde ke „skorozačátku“, kdy vesmír je totožný s monostavem „A“, jako se sólo veličinou-veličinou. Velvičina „A“ – čas totožný s délkou, co se směrem „od nuly“ ke Třesku bude štěpit na dvě veličiny – na délku a čas ...atd., tedy velvičina je něco jako „být či nebýt“, jako „jsoucno a nejsoucno“, jako existenčno totožné s neexistenčnem – je to sólo stav. Pak já vysvětloval svou vizi, že „někdo“ stanovil pro vznik-realizaci vesmíru a jeho existenci a jeho proměny existencí filozofickou rovnicí : „**A**“ **stav artefaktu** (*což bude veličina z ní pak dvě veličiny délka a čas a z nich pak hmota a její statisicové podoby pomocí vlnových funkcí – střídání symetrií s asymetriemi*) **krát „Z“-zákon-pravidlo** (*jakožto podmínka realizace změn tj. právě to pravidlo střídání symetrií s asymetriemi*) = „**V**“ – **vesmír** existující, proměnný, reálný...Čili : „**A**“ \times „**Z**“ = „**V**“. To tedy je odpověď na otázku „proč to vesmír dělá“ : on „nejdříve“ vesmír neexistoval totožno existoval = stav rovnováhy dvou možností. Pak se realizovala změna do asymetrie, tedy výběr jedné z nich : buď existenčno anebo neexistenčno. Ať vybereš kteroukoliv z těchto možností, můžeš jí nazvat existenčno.... a ... a pak už to střídání symetrií s asymetriemi jede samo (!)(jako pííí v kalkulačce). Proč to vesmír dělá ?, protože nejdříve „to nedělal“ (!) a stav „nedělání“ musel být vystřídán asymetrickým stavem „děláním“. Proč to tak je ?

Protože už „bylo“ věčné Nic a bylo vystřídáno „na chvíli“ jiným stavem Něcem-Existenčnem tj. změnou ...střídáním symetrií... vesmír není nikdy v rovnováze...Ve vesmíru neexistuje zákon zachování ničeho..., **pouze** platí zákony zachování např. energie, hybnosti a jiných **lokálně**...Globálně stále platí ve vesmíru $1 = 2$, tj. platí $10^{5500} = 10^{5500} + 1$... a tyto stavy symetrie a asymetrie rovná se a nerovná se se stále střídají a střídají...Z toho titulu také i běží čas (je to nejednotkový poměr dimenze délkové s dimenzí časovou $v < c$). Tímto jevem, že „běží-odvíjí se čas“, se i proměňuje, může proměňovat hmota...furt a furt a furt **nic není samo sebou, samo sebou není nic až na jedno „počáteční“** „něco“ = stav sólo, stav mono, stav asymetrický...ano – tento stav sólo-monostav není v rovnováze a ten se počne měnit, ovšem asi za předpokladu že „vznikne“ zákon o proměně, první zákon. Možná ani ten zákon nemusí vznikat, neb je už zabudován v té nerovnováze „mono-stavu“ „A“ na úúúplném počátku. Další zákony také vznikají rekrutují se a přibývají. Jak jsem řekl : po Třesku neexistoval např. zákon o slučování zásad s kyselinami na sůl. Nemohl existovat neb vesmír ještě nebyl v posloupnosti vývoje, výroby stavů tak daleko. Tak, jak vesmír vyrábí postupně posloupnost stále složitějších hmotových struktur (vlnobalíčkováním), tak vesmír vytváří nové a nové zákony-pravidla k chování těch „klonových“ struktur. CO2 je klon,... je to vlnobalíček o už neměnné struktuře „vlnosbalení“. Pokud ho rozbalíme, dostaneme komponenty-klony, to jo, ale opět komponenty „nefraktální“ tj. takové, které už byly ve stavech „vybraných“, jistým klonem = např. uhlík. Takže možná v CERNech srážkami částic vyrábíme a) jednak stavy vlnových funkcí už jako „klonové stavy“, anebo b) vyrábíme „střepy-fraktály vlnových funkcí“ a to pak jsou ty **jetý**... bombardováním elementů hmotových v urychlovačích se nemusí „vyrábět“ jen a jen „ucelené klony“- vlnobalíky, co reprezentují přesně nějakou částici, ale i střepy co nejsou částicemi – mohou to být jen „nějaké“ vlny...vlny jako pole atd. ... četl jsem nedávno příšernou slátaninu jak se z ničeho vydělila 1ka atd. (vitaliho množina) ale nikde nebylo řečeno proč by to dělala :-), stejně tak mas problém kde vzít "úložný prostor" Nevím co to je, co tím myslíš a tak to nekomentuji Aha, máš na mysli „prostor pro ty moje balicky“, ... moje balíčky si můžeš představovat ledasjak, to je fakt, ale rozhodně nejsou vyrobeny jen z délkových dimenzí jejich kompakfikacemi jako to dělají strunoví realizátoři vesmíru. Moje vlnobalíčky jsou „propleteniny“ dimenzí délkových a i

časových ...do multishluků. Pokud si představíš bizarní vřící Higgsův časoprostor na Planckových škálách, tak tam když se takové prostředí „lokálně zavine-zvlnobalíčkuje“, tak to už se tím vyrábí stav-hmota. Nevím co je na tom tak strašně nepředstavitelného, když : Když jak jsem to už mnohokrát popisoval (=) se koukneš na své dlaně, tak jsou P R A Z D N Ě....a přesto ti jako „makropozorovateli připadají plné-hmotné. Budeš-li se do dlaní dívat pod mikroskopem, uvidíš tam atom vodíku a ten je prázdný z 99,85% svého objemu...; když si zvětšíš vodík na průměr fotbalového hřiště, tak proton je na hřišti ten fotbalový míč a elektron je v autu kulička jako třešně....vše ostatní je ...je...je prázdný časoprostor. Když se koukneš do „plného“ protonu, tak tam pod dalším zvětšením 10^5 uvidíš prázdný časoprostor, neb kdesi v koutku se choulí tři kvarky a...a když se koukneš do těch kvarků... ? ? ? ..., bude tam opět prázdný časoprostor, bizarně zvlněný... Takže tvé dlaně, co jimi tleskáš v divadle, jsou hmota anebo „prázdná“ ?..., jsou časoprostor „z blízka“ a „z dálky“ jsou *plná hmota*. Je to podobné $a \cdot a = b + b$ ploše-čtverci a k němu dvou vektorů ze středu čtverce kolmo do obou poloprostorů. Proto pozorovatel „nad Vesmírem“ vidí dovnitř „kouli“ plnou hmoty, je to samá hmota...kvark vidí směrem ke galaxiím, že jsou od něho nepředstavitelně daleko a že je vesmír skoroprázdný.... Hmota, to je vlnobalíček z délky a času...realizovaná multidimenzionálním kompakťifikováním-svinováváním dimenzí i časových i délkových... když já něco simuluju žere to paměť počítače, vesmír také : aby se proměňoval podle „nařízení“ zákona o střídání symetrií, musí realizovat nejednotkové poměry dimenzí... a z důvodů nejednotkových poměrů „se zrodí“ tok času jedním směrem. A tok času je důvodem (i důkazem možnosti) vzniku – realizace svinovávání dimenzí opět pomocí střídání symetrií dimenzí s nesymetriemi a jejich vzájemné stavy...Hmota se realizuje (do fotonů) po Třesku tím, že „se spustil tok času“ (a fotony se pak zesložit'ují dalším vlnobalíčkováním na složitější částice....ale né všechny fotony...a ... a to už je jiný výklad (=) co žerou tvoje balicky ? Vlnobalíčky jsou stavy, vzájemné stavy určitého počtu dimenzí délkových a počtu dimenzí časových podle nějakého matematického vyjádření a...a určitý stav (matematicky popsateľný) si příroda „vybere“ a udělá z něj *neměnný klon* – a to bude/je nějaká ta daná elementární částice... Takže částice „nic“ nežere, (respektive „žere“ proměny svých stavů podle zákona), ale musí se chovat v prostředí, (v časoprostoru), musí se proměňovat, vázat se, rozvazovat se ...atd. atd. A to dle zákona o střídání symetrií prostě i když řekneš že se tvoří sami sebou tak někde musí bejt uložen ten pamatovák ! Ano, je uložen, např. v DNA. Anebo i ten křemen-kámen je chemickou sloučeninou – klonem = což je ten „pamatovák“. „Pamatovák“ je „vybraný stav vlnobalíčku“, něco zvláštního, protože vzniká v posloupnosti „odvíjení pííí“ **jako** „zastávka na čísle“ v nekonečné posloupnosti toků čísel v pííí. Po třesku vznikne první asymetrie stavů...podle nějakého pravidla. To se musí objevit. (podle mě je to pravidlo paraboly tj. $A \cdot A = B + B$...což je i pravidlo gravitace) ...a pak příroda „jede“ ve střídání stavů dimenzí a jejich poměrů tak (jako „jede“ na kalkulačce odvíjení čísla píííí), že se na některém stavu odvíjení „zastaví“ a tento stav je „volen“ – např. pro foton. Pak rozvoj píííí jede dál...a zase se stavy dimenzí „nabízejí“ a někde se na určitém „čísle“ zastaví – to je pak třeba elektron...atd. A pak až máme takových několik „vybraných“ stavů-vlnobalíčků, (elementárních částic těsně po Třesku), tak ty se stanou „klonmi“. Čili vždy takový přesný poměr vln-vlnoshluku dimenzí času i délky (je to „klon-stav“) je to vybraný stav ...a když už máme více takových klon-stavů, tak posloupnost „výroby“ dalších klonů „artefaktů hmotových“ se děje, se už začíná dít pod podmínkami (!) (podmínky jsou *zákony*) tj. výběr stavů je „v mantinelech“ ..., Takže po Třesku se rodí vedle hmotových elementů i zákony, posloupnost zákonů, pro to „co se smí a co ne“ s těmi již nagenetovanými klony dělat...Ona posloupnost stavů-elementů hmotových začíná růst-přibývat a souběžně s tím roste-přibývá i posloupnost zákonů, které je dál řídí a řídí se i ony samy sebou. První počáteční zákon (asi ten o parabole jakožto gravitaci) o střídání symetrií s asymetriemi je také „zákon-klonem“ a nesmí být dalšími vzniklými zákony porušován-zničen, mařen...Realizuje se výběr zákonů podle hotových hmotových vlnobalíčků, a už i hotových vztahů vlnobalíčků navzájem. Vesmír se realizuje do posloupnosti kombinačních stavů veličin i posloupnosti stavů zákonů-pravidel, realizuje se v omezených volbách tj. v mantinelech dovolenosti-připustnosti. „Pamatovák“ končí v DNAje tam uloženo vše od Třesku. (krom sloučenin, které vynalezl už jen sám člověk, jako je většina léků co příroda sama „ještě“ nevygenerovala)

(opis)

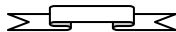
MARCEL – Navrátil [5.6.06 - 23:18]

Původní text upraven 05.06.2006 zde :

Fyzikové praví, že pohybují-li se tělesa od nás rychlostí, která se zvyšuje, tedy $v \rightarrow c$, pak na tom tělese (pozoruje ho pozorovatel v soustavě Země) se počne zpomalovat tok-odvíjení času. Z výroku plyne, že nejrychlejší odvíjení času v celém vesmíru je zde na Zemi (!) (...přestože to samé může prohlásit kdokoliv ve vesmíru, že "on má nejrychlejší stárnutí" a ti ostatní včetně Země mají tok-odvíjení času pomalejší "než on"). Kdo tedy má nejrychlejší stárnutí ? a proč není stárnutí-tok odvíjení času ještě rychlejší ? než ho pozorujeme zde ? proč je právě takovým tempem jaký pozorujeme ? Pak ještě páni fyzikové říkají, že čas vznikl ve Třesku. Neříkají, že bylo ve Třesku spuštěno odvíjení času, ne, takto to neříkají.. Dověřím-li toto řečené svou úvahou, pak já si myslím, že pokud ve Třesku byl tok-odvíjení-chod času spuštěn, nastalo tím (ve vesmíru) $v < c$; pak tento úkaz (úkaz nejednotkových poměrů dimenze časové k délkové) je i kooperativním důvodem i důsledkem vzniku hmoty – antihmoty. Hmota i antihmota existují při stejné šípce odvíjení času. Odvíjení času se děje ve smyslu $v < c$, což znamená, že "vše" co hmotní uvnitř vesmíru, nese rychlost menší než c . Rozhodl-li se vesmír ve Třesku k jedné z možných šipek odvíjení času a i v kooperativním důsledku po Třesku k výrobě právě hmoty-antihmoty "této" jakou pozorujeme "v tomto" vesmíru, pak kdyby se vesmír rozhodl ve Třesku k opačné šípce času, musela (!) by se i tato šipka času nazvat "normální dopředná" a i hmota-antihmota by byla normální jako tato. My nemůžeme posoudit, která volba ze dvou šipek je dopředná ... až po volbě. Ale, kdyby vesmír ve Třesku volil $c^* > c$, pak by v následujících krocích vesmíru nešlo o tok-odvíjení času (u rychlosti respektive u poměrů veličin, jmenovatel "stojí" čítec "roste"), ale vznikl by stav "kontravesmírný" kdy by tím $> >$ časem $<$ byl vlastně tok $> >$ délek $< <$ (nikoliv tok-tikání času) ... byl by tu jakýsi "časor" (třídimenzionální) namísto "prostoru" (třídimenzionálního) a bylo by tu namísto "časostárnutí" jakési "délkotikání" a hmota by byla zcela "opačná" jakási "kontra hmota a kontraantihmota". Prostě v tomto vesmíru kde panuje $v < c$ se v tomto důsledku spustil pouze chod času v jedné šípce, ale chod tří délkových dimenzí do obou šipek, tam i zpět... při použití jakési nadsvětelné rychlosti $c^* > c$ by došlo k "chodu-tikání" délky v jednom směru-šípce a "třídimenzionální časor" do obou šipek a stav hmota-antihmota by se sestrojovala do vize stavu "kontra" ... což si naprosto takovou symetrii (antimetrii) nedokážeme představit.

Samozřejmě jsem tu popsal jakousi vizi – utopii, (a prozatím těžkopádně), ale ... kdo bude chtít přemýšlet zdravě a racionálně „co“ jsem tím myslel, tak si možná zapřemýšlí sám v mém duchu.

Navrátil 04.07.2005

Výklad vize 104

červeně můj komentář k výkladu fyziků

Závislost doby života mezonů na jejich rychlosti

Mezony π^+ jsou kladně nabitě elementární částice o hmotnosti $m = 273 m_e$ (kde m_e je hmotnost elektronu), vznikající např. v urychlovačích částic. Jsou to nestabilní částice, které se velmi rychle rozpadají na jiné částice. Přitom střední doba života částice v klidové soustavě (např. v laboroři, vzhledem k níž by se nepohybovala) je $T_0 = 2,5 \cdot 10^{-8} \text{s}$. Výrok by měl být přesnější. Pokud měl autor na mysli že laboratoř a klidová soustava jsou vzájemně obě v klidu byla to zbytečná připomínka... ale chtěl-li autor, že částice se vůči klidové soustavě nepohybuje, pak to tu řekl špatně. Dále je nutno se zeptat odkud vzali fyzici číslo střední doby života částice. Podle zákonů klasické fyziky by mezon pohybující se vzhledem k laboroři rychlostí $v = 0,99c$ urazil od okamžiku svého vzniku do okamžiku rozpadu střední dráhu

$$l = v.T_0 = 0,99.3.10^8.2,5.10^{-8} \text{ m} \doteq 7,4 \text{ m.}$$

Nevím kde vzali fyzici číslo „střední doby života“ mezonu, ale asi zřejmě vzali střední dobu života mezonu $T_0 = 2,5.10^{-8}$ s **měřením** mezonu vzniklého z kosmického záření dopadajícího na Zemi při srážce s molekulami vzduchu, nikoliv měřením v laboratoři. Experimenty však ukázaly, že střední dráhy, které mezony π^+ za těchto podmínek do okamžiku svého rozpadu urazí, jsou ve skutečnosti mnohem delší. Experimenty tedy měření v laboratoři je ovšem věc jiná. Mezon je nutno vyrobit v laboratoři tedy v klidové soustavě. Kdežto mezon z kosmického záření „si nesl svou soustavu z kosmu“ a ta byla potočena vůči soustavě Zem, čili vůči soustavě laboratoře. Proto jsou měření mezonu kosmického a mezonu laboratorního různá. Chyba výpočtu spočívá v použití vztahů klasické fyziky pro rychlosti blízké rychlosti světla, což není korektní. Z hlediska pozorovatele v laboratoři na Zemi, vůči němuž se mezon pohybuje rychlostí 0,99c, je střední doba života T mezonu dána vztahem

$$T = T_0 \cdot \gamma \doteq 17,7.10^{-8} \text{ s.}$$

Tato doba T je větší než T_0 , a proto mezon v laboratoři urazí větší střední dráhu

$$l = v.T = 0.99.3.10^8.17,7.10^{-8} \text{ m} \doteq 53 \text{ m.} \text{ (chyba v mocnině, má být mínus osm)}$$

Jenže tohle je právě přesně obrácený posudek, obrácená logika úvahy. On „domácí“ výklad relativity je tento, že : opustí-li soustavu $S(1)$ v klidu testovací těleso pak mění-li testovací těleso rychlost a my ho budeme testovat ve chvíli kdy má $v \rightarrow c$, pak my „domácí soustava- pozorovatel“ $S(1)$ tvrdíme, že se na tělese prodlužuje čas, dilatauje, tedy tvrdíme to pouze výpočtem, tedy tvrdíme, my v domácí pozorovatelně $S(1)$, že „mu testovacímu tělesu“ tam v $S(2)$ běží čas jiným tempem, ale „na testovacím“ tělese v jeho vlastní soustavě $S(1)$ čas běží stejným tempem jako při opuštění soustavy domácí $S(1)$ v klidu. Stále máme na paměti, že výroky prohlašuje pozorovatel v soustavě $S(1)$ o tělese v soustavě $S(1)$ v jiné poloze, které ale má sebou svou soustavu $S(2)$. Čili k čemu došlo ? pouze k potočení soustavy $S(2)$ vůči $S(1)$... a pozorovatel $S(1)$ snímá hodnoty z potočené soustavy $S(2)$ do své průmětny- pozorovatelně degradované tedy hodnoty změněné o „gama“ faktor. Soustava $S(2)$ si „na sobě“ nese hodnoty $S(1)$ z doby kdy opustila $S(1)$, ale tím že se soustava tělesa potočila, tím jí pozoruje domácí pozorovatel jako soustavu $S(2)$ do své soustavy $S(1)$. A to je ten případ mezonu v laboratoři. Při zrodu mezonu v laboratoři byla soustava laboratoře $SL(1)$ totožná se soustavou „vzniklého mezonu“ $SM(1)$, ale poté co mezon „nabral“ rychlost 0,99c, tak potočil svou soustavu $SM(1)$ do polohy $SM(2)$ a pozorovatel $SL(1)$ vyhodnotil tj. **změřil**, spustil „do své soustavy“ $SL(1)$ situaci $SM(2)$ mezonu (tj. v situaci „stop-stavu“ 0,99c) a zjistil „svými stopkami“ že doba života mezonu je 17,7s, kdežto „na mezínu“ čas „tekl“, čas se odvíjel „původním tempem“ a tak na mezonu by pozorovatel naměřil „životnost“ $T_0 = 2,5.10^{-8}$ s ... přestože se vše odehrálo v jedné a téže laboratoři. Je vidět, že k potočení došlo jen u soustavy tří os časových tří dimenzí časových a nikoliv tří os délkových. A je vidět, že mezon který přiletěl z kosmu, tak ten si donesl „stop-stav“ své soustavy tří os- dimenzí časových n e p o t o č e n é vůči naší soustavě pozemské a proto jsme změřili jeho dobu životnosti „jako v jeho soustavě“ jí on má. tj. kratší tj. $T_0 = 2,5.10^{-8}$ s protože mezon už měl „odněkud z kosmu“ tu rychlost 0,99c... mezon neměnil polohu svých os vůči osám pozemským. respektive tento mezon opouštěl zdroj-emitenta, opouštěl původní soustavu (nějak potočenou vůči naší pozemské soustavě) tak, že po opuštění natočil svou soustavu (tří časových os- dimenzí) do polohy shodné s polohou naší pozemské soustavy tj. že mezon >orientoval tempo plynutí času< (po opuštění emitenta a nabrání rychlosti 0,99c) s tempem plynutí zde na Zemi. Takže T_0 je jeho klidová doba života v jeho „klidové“ soustavě, která při dopadu na Zem z kosmických dálav je totožná s naší klidovou soustavou polohově tj. v tempu odvíjení času. Relativita „domácího fyzika“ je tu přesně v obráceném gardu výkladu než můj výklad. Je nutno stále tuto logiku precizovat a stále vylepšovat aby se opravdu našel správný výklad relativity tj. potočení soustav.

Zde níže k textu udělám svůj komentář příště.

(JN 24.02.2007)

Dilatace času při přenášení hodin letadlem

Při výkladu o speciální teorii relativity často uvádíme, že relativistické jevy se projevují až při rychlostech blízkých rychlosti světla c . S dnešní vyspělou technikou lze však některé tyto jevy zjistit už i při rychlostech podstatně menších.

Vztah pro [dilataci času](#) byl již ověřen dokonce i při rychlostech dopravních prostředků. Tento pokus proběhl v USA v roce 1971 a byly při něm porovnávány cesiové atomové hodiny, přenesené letadlem kolem Země, s hodinami, které zůstaly na Zemi. Podle výpočtu pomocí relativistického vztahu se pohybující hodiny měly zpoždět o $184 \text{ ns} \pm 23 \text{ ns}$ za hodinami, které zůstaly na Zemi. Při pokusu bylo naměřeno zpoždění $203 \text{ ns} \pm 10 \text{ ns}$ ($1 \text{ ns} = 10^{-9}\text{s}$), čímž byl vztah ověřen s přesností asi 10%.

Tento pokus dnes již spíše ukazuje přesnost chodu atomových cesiových hodin, neboť vztah pro dilataci času považujeme v současnosti za ověřený s dostatečnou přesností. Za nejpřesnější měření potvrzující tento vztah je považováno měření doby života mionů pohybujících se rychlostí $v = 0,9994c$ v moderních urychlovačích částic.

.....
[srovnejte s jiným výkladem autora](#) Dalibor Matušinský (19. 03. 2004) :

Paradox dvojčat

Původní Einsteinova speciální teorie relativity hovoří o vnímání času, tedy nikoli o jeho skutečném zrychlení či zpomalení, v závislosti na rychlosti dvou pozorovatelů. Pokud se budou jeden vůči druhému pohybovat velkou rychlostí, řádově 300 000 km/s, což je rychlost světla (alespoň tak nám rychlost světla připadá), bude zdánlivé zpomalení jasně patrné. Ale takováto rychlost je lidem zatím nedostupná, dosáhnout 99% této rychlosti by vyžadovalo veškerou energii, kterou na Zemi současnými metodami vyprodukuje za 2000 let.

Takže teorii paradoxu dvojčat, při které by kosmonaut měl stárnout pomaleji, než jeho pozemský sourozenec, asi ještě nějakou dobu neověříme, ovšem urychlit na rychlost blízkou rychlosti světla elementární částice již umíme, kupříkladu v urychlovači v CERN poblíž Ženevy. Díky dilataci času zde nestabilní částice přežívají natolik dlouho, abychom je mohli detekovat.

Paradox dvojčat nám ovšem o skutečném plynutí času mnoho neříká. Je totiž založen na speciální teorii relativity, nikoli na obecné – tedy na vnímání rychlosti plynutí času, ne na jeho skutečné rychlosti. Jinými slovy řečeno, zatímco dvojče sedící na Zemi má pocit, že ono samo stárne, zatímco jeho kosmický sourozenec zůstává mladý, protože Země se nehýbe, kdežto raketa letí rychlostí téměř světelnou, onomu cestujícímu bratrovi (či sestře, abychom byli korektní) to připadá přesně naopak – raketa stojí a Země se hýbe, ergo kosmonaut stárne a jeho na Zemi sedící příbuzný nikoli. Logicky z toho vyplývá, že nejméně jeden z nich se z objektivního hlediska mýlí, protože oba nemohou zároveň stárnout a zároveň zůstávat mladí. A protože nemáme žádné místo, které by se objektivně nehýbalo, nemůžeme nijak určit, kdo se pohybuje rychleji a kdo pomaleji.